

rok jest nárokem ze správy, když výslovně žaloba uvádí na jedné straně škodu, na druhé vinu žalovaných a uvádí, v čem vina spočívá, to jest v uvedení v omyl o bezvadných vlastnostech krávy, t. j. o její stelnosti a doživosti, kterých tu vůbec nebylo. Není-li však žalobní nárok nárokem ze správy, neplatí naň ustanovení Šu 933 o preklusi žalob ze správy, nýbrž ustanovení Šu 1489 obč. zák. o promlčecí lhůtě tříleté pro žalobu z náhrady škody. A ta lhůta ještě neprošla.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Odvolací soud právem uznal, že žalobkyně uplatňuje nárok na náhradu škody, nikoli nárok ze správy. Plyne to z udání žaloby, že žalovaní uvedli žalobkyni v omyl, a zejména z přednesu žalobkyně při ústním jednání, že žalovaní, vědouce při prodeji o tom, že kráva málo žere, že je nemocná a že nedojí, přece za ony vlastnosti se zaručili a tím ji uvedli v omyl. Nárok na náhradu škody sbíhá se s nárokem na správu, a to tak, že buď nabyvatel může uplatňovati nárok na náhradu, pokud není škoda nahrazena správou, anebo že nabyvatel nechá padnouti správu a drží se jen nároku na náhradu škody (Sedláček, Obligační právo, 702). Odhodlala-li se smluvní strana k uplatňování nároku na náhradu škody, musí podle všeobecných předpisů o ní dokázati, že druhá strana se dopustila protiprávního jednání neb opomenutí, že žadateli vznikla škoda, a že je příčinná souvislost mezi touto škodou a protiprávním jednáním druhé strany (sb. n. s. 3759). Na základě řízení a rozsudku první stolice nelze posouditi, zda tomu tak bylo v tomto případě. Proto odvolací soud právem zrušil rozsudek prvního soudu a nařídil mu, by věc znovu projednal a rozhodl.

Čís. 6208.

Byla-li povolena soudem na Slovensku (v Podkarpatské Rusi) exekuce zabavením pohledávky dlužníkovy proti poddlužníku v historických zemích, jest exekučním soudem, má-li dlužník bydliště na Slovensku, soud, v jehož obvodu jest sídlo poddlužníka (§ 18 čís. 3 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 17. srpna 1926, Nd II 108/26.)

V exekuční věci Československého eráru proti Marii R-ové rozhodl N e j v y š š í s o u d záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem ve Fryštátě a okresním soudem v Mukačevě v ten rozum, že exekučním soudem jest okresní soud v Olomouci.

D ů v o d y:

K návrhu vymáhajícího věřitele povolil okresní soud v Mukačevě usnesením ze dne 17. prosince 1925 proti dlužnici exekuci zabavením pohledávky 667 Kč 91 h, kteráž jí přísluší proti ředitelství státních drah v Olomouci jako poddlužníkovi, a postoupil dne 26. května 1926 spisy

okresnímu soudu ve Fryštátě jako příslušnému k pokračování na základě Šu 18. zák. čl. LX : 1881 a když tento neuznal se příslušným podle Šu 18 ex. řádu, opětně připsím ze dne 7. června 1926 poukazuje k tomu, že okresní soud ve Fryštátě má dle Šu 133 zák. čl. LX : 1881 rozhodnouti o přikázání zabavené pohledávky. Než okresní soud ve Fryštátě znovu odmítá svou příslušnost ve smyslu Šu 18 čís. 3 ex. řádu. Na jeho oznámení o tomto záporném sporu o příslušnost bylo rozhodnuto ve smyslu Šu 47 j. n., jak shora uvedeno. Dle Šu 18. zák. čl. LX : 1881 jest k provedení takové exekuce příslušným okresní soud, v jehož obvodu má býti exekuce vykonána. Výkon pak spočívá dle Šu 133 téhož zákona v tom, že, byla-li zabavena taková peněžitá pohledávka dlužníkovou, kterou může vyzdvihnouti z veřejné pokladny neb z deposita, poukáže soud příslušný k provedení exekuce zabavenou pohledávku pro vymáhajícího věřitele a zašle poukazovací usnesení vrchnosti, která jest nadřaděna pokladně příslušné k vyplácení a kteráž jest povinna bezodkladně zaříditi touto pokladnou výplatu vymáhajícímu věřiteli. Podle těchto předpisů není v obvodu jejich platnosti soudu, jenž by byl příslušný jako soud exekuční, poněvadž dle nich výkon exekuce, totiž poukaz výplaty a výplata sama musí se státi tam, kde jest veřejná pokladna. V oblasti státu, kde platí exekuční řád ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. z. jest však při takové exekuci dle Šu 18 čís. 3 ex. ř. povolán zakročiti jako exekuční soud ten okresní soud, u kterého má dlužník svůj obecný soud, a není-li ho v tuzemsku (t. j. v této oblasti, srov. rozhodnutí čís. 5386 sb. nejv. soudu), ten okresní soud, v jehož obvodě jest bydliště, sídlo nebo pobyt poddlužníka. Povinná strana nemá v obvodě okresního soudu ve Fryštátě svůj obecný soud (§ 65, 66 j. n.). Ředitelství státních drah v Olomouci vyjádřilo se v připsi ze dne 9. června 1926, že nečiní námitek proti exekučnímu zabavení pohledávky 667 Kč 91 h příslušející povinné straně a že jest ochotno vyplatiti tuto částku přímo bernímu úřadu ve Fryštátě. Ředitelství státních drah v Olomouci bylo tedy jako poddlužník označeno již vymáhající stranou v exekuční žádosti a samo se uznává za poddlužníka. Jest tedy poddlužníkem ředitelství státních drah v Olomouci, správně čl. stát, zastoupen tímto ředitelstvím (§ 295 ex. ř., též výnos býv. min. žel. ze dne 28. září 1899, čís. 34674 ve Věst. min. spr. 336/99). Okresní soud ve Fryštátě není tedy exekučním soudem ani podle druhé věty Šu 18 čís. 3 ex. ř., ale jest jím okresní soud v Olomouci, v jehož obvodu jest sídlo poddlužníka.

Čís. 6209.

Má-li dlužník obecný soud na Slovensku, jest exekučním soudem pro exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky dlužníkovy proti poddlužníku, bydlícímu v historických zemích, soud, v jehož obvodu má sídlo poddlužník (§ 18 čís. 3 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 17. srpna 1926, Nd II 116/26.)

Záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem v Moravské Ostravě a okresním soudem v Púchově (na Slovensku), který z těchto